

Keleivis

Apšakimū Štatimai i Keleivii kastojo po 2 Egr. už kožną, smulkeis Raštais iš drukarota Gile. Gromas tas reik' ten atrahyti **Löbenichtsches Hospital N. 1.**

Keleivis, Karaliauciuje kasltarninką išdūdamas, kastojo, ant bilė' kofio Pūsto apsteliotas, su Pūstpinin-geis ant Bertainio Metū 4 Egr. 9 Pf.

Karaliauciaus Broliams Lietuvininkams Žinės parnešas.

N° 31.

Karaliauciuje, 1. Augusta

1865.

8. Nedėdienėje po šv. Traicės.

Evangėlija: Matt. 7, 15 — 23.

Gromata: Rym. 8, 12 — 17.

Rubeno Gailestis. Jokubo Tužba.

(Persikaityt 1 Moiz. 37, 29 — 36.)

Pono Dievo Kelei, kurieis jis žmonės, ypaczey savo Išrinktūsius, wadžioja, yra labay dywni. Jozepas buvo Išmaelitėnams Kupcziams per Bergini pardūtas, o kadangi tie iš Žemės Midian, toli šale raudonųjų Turiū bey šale Egiptū Žemės gulincziōs, gnyweno ir priegtam savo Taworus, taygi ir Jozepą i Egiptū Zeme gabeno, kur jie Jozepą toliaus pardūti ketino, tay Jozubo Waikai mislijo, kad dabar jų Brolio Sapnai nieku budu ne galēsę išsipilditi ir jis nieku Budu jų Ponu pastosēs. Ale štay, tas pats Dalysas, kuriūmi jie šepui Pasiaukštiniņa mislijos negalima padarysē, tas šai turėjo per Pono Dievo dywną Waldimā gelbėti, išstaišyti. Ką Pons Diews daryt apsiēmēs, tai jam jokia Macis ney Galybe ne gal užginti. Todėl šis ir anoj Giesmelėj giestam: „Niekš trikin Darbą tawo, ney gal tawę gaisit, kad tu Waikeliams savo ko nori gerdaryt“

Upmastime musū Nusidawimo toliaus eidami mes pirmjausey nuzwelgiam ant Rubeno, wyriausiojo iš Jozepo Broliū, to atsimindami, kaip jisai savo Broli išgelbėti norėdams, buvo kitiems užmanēs, ji i Dūbė imesti. Išmaelitams Kupcziams czion pro Szali traukiant ir Broliams Jozepą i jų Rankas padūdant, Rubens cze ne buvo, bet buvo šalin paėjēs. Tanyi wēl atgal pas Brolius sugryzdams ir Jozepo Dūbėje ne rasdams bey nežinodams, kur jis dingēs, jis persigando; jis pagal Rytū Žemės Budą suplēše iš Smutnybės savo Kubus ir susuko: „Waiko cze n'iera, kur aš desius!“ Dabar Rubens gawo išpazinti, kaip jam jo silpnoji Knytryste, kurioje jis mislijos, Brolius apgauti ir Jozepą iš jų Rankū išgelbėti galēsēs, Niekō n'istaišiusi. Tanyi kę mes jau anday liudiję, tai šendien liudijam dar Kartą: Su Grieku powisam ne tink derėti, jey kas ji nor pergalėti, bet reik' jam tiesiog ir drasen priesais statytis, tay mes weikiaus galēsim tikėtis, ji pergalesē; šep mes beweiš pasijuntam, patys esą pergalėti.

Ale dabar pareit šito bjauraus Nusidawimo kone bjauriausis Dalysas ir Broliū Piktadėjystės Saiko Užwiršavimas. Šie emę Jozepo margaję, jiems taip n'apfencziamąję Sermėgą, kurę jie anam Beduleliui išwilkę buvo, ir tą i papjauto Džio Kraują imirkę jam Namūn parsiusdami sakydino: „Tą mes radom; žiurēk, ar tai tawo Sunaus Sermėga, ar ne?“ Tai rodos tiesiog Welnyste, sawo Tėwo Szirdi taip tužbiti ir mucziti ir kone lyg kaip kryžiatoti. Jam jo Szirdis rasi menkiaus butu nustuzbijusi, kad jie butu pasisakę, kad jie sawo Broli pardawę, nesa tada butu Tėws tikt dar galesēs tikėtis, ji kada kaip nors wēl atrasēs. Ogi ir kofie šraudus, nešwančius ir lyg Apjoko pilni Žodzei tie yra, kurius jie Tėwui prisiuncz; jie jam ne sakydin: žiurēk, ar tai ne musū Jozepo arba musū Brolio Sermėga; bet: ar tai ne tawo Sunaus Sermėga? Tai tiek buvo sakyta: Štay tu tą sawo Sunu taip mylėjai, lyg kaip kad tasai tawo wienatijis Sunus esās, o mes ne tawo Waikai, bet Swetimi; prieš ji tu mus esi wis per Nieką laikēs. Tanyi taw dabar geray, kad tu šito sawo mielojo Sunelio ne teles.“ Toks Balsas škambėjo iš anū Žodziū Tėwui i jo Persuleis perimtaję Szirdi, ogi mums, žmogisku Budu rokojant, Dywai, kad wisa ta Tužba ir Smutka ne Jokubo Gnywasti pribenge.

Bet wisa šita Tužba wisi šitie Persulei, tai buvo welyhi Waisei, kurie Jokubui iš jo paties Susigriešimū išaugo. Kaip jis patsai sawo Tėwui Izaokui, ji pri-gaudams, buvo šraudziōs Szirdperšōs padarēs, taip padaro dabar jam ir jo Waikai Szirdperšōs, ale jam tame athginama Saiku numurditu. O mes Swiete ir šep gana tankei patirti gaunam, kaip koks žmogus prieš sawo Tėwą bey Motiną pasielgēs, taip jam po Gzēsū užmokama ir nū jo paties Waikū. Tanyi, Prieleliau, saugokis! Ale Jokubas tur ypaczey iš to tiek Tužbōs pakelti, kad jis prieš Pono Diewo Dawadą dwi ar ketures Moteres wedēs; nes iš to radosi Nesutikims ir N'apfanta jo Namūse wienōs Moters prieš antrąję, ir wienōs Moters Waikū prieš Waikus antrosēs; ogi iš to ir atsiejo, kad jis Jozepą daugiaus mylėjo ne kaip kitus sawo Waikus; bet wiršutine ir didziausia Priežastis wisōs šttōs Bedōs ta buvo, kad jis kaip labay silpnas Tėws šitai sawo ypatiškalėjai kuniskajei Meilei wisa Walę dawę ir ję atwiray wisiems parodę.

Nėsa tūmi įsiai Jozėpo Dušė i didelę Priegabą Pašidziawimo pastate, o kitus sawo Waikus N'apykanta pries jį papilde. Ale ka Tėws Silpnybėje taipo ne geray buwo padarės, tai Wieszpats sawo dymnais Wadzjawimais wəl attaise. Tacziau Pons Diews sawo Malonės Rodą czionay išwesti norėdams turėjo dēl Supustijimū, per žmoniū Paikyste ir Melabumą nusidawusiu, su skaudziomis Rykštėmis pareiti, kad jo Mylimieji iš tō turėjo daug Wargū trivoti, ir daug Ušarū werkti; jis turėjo jū Szirdis per Sielwartū Ugni išdeginginti ir istirpinti, jeib ji jo Malonei tinkanti pastotu. Taip jis turės ir su tawim daryti, jey tu n'apsiimi, jam su Geru klausyti ir jam abelnay pasidūti. Todel tu Diewo Kudik, saugokis. Amen.

Pakajaus Draugyste.

Gumbinės Mieste tur Draugyste sawo Buri, kuri pirm 49 Metū tam Dalykui sustojusi, kad ji wargingiemis Waikams ir Saunikaicziams, ant aukštū Mokslū labay gerōs Galwōs, o ir širdingo Noro turintiems, ant Sztabierawimo pakankancziōs Pasalpōs, be kuriōs jū Tėwai jūs i tokius Mokslus padūti ne istengtu, parupinti galētu. Per Pagalbą šitōs Draugystės yra jau tulasis Saunikaicis ar ant aukštesniū Mokslū išmokitas, ir potam i koki aukštesni Urėdą istojes, o kelintasis kirtsai wėley i aukštesnius Remestus ir Fabrikū Kunstus išsimokines budams, naudingas ir palaimingas žmogus pastojės. Szita Draugyste wadinasi wokisfay „Friedens-Gesellschaft“, tai esti „Pakajaus=Draugyste“, o tai todel, kadangi šita Draugyste tam patim Czese sustojo, kaip po didziujū Karū ir Pergalėjimū pries Francuzus, Pakajaus buwo pasidarės. Ponai i šitą Draugystę sustojo mislidami, kad reikiant Zemėje, kiek galima, tokius Waikus, kurie jau jauni budami išrode, kōke macni Dwase jūse gywenanti, o kad jie ir praszciausiu Tėwū Waikai butu, ant aukštesniū Išsimokinimū padūti, jeib daug tokiū stipriū Wyrū i aukšzciausius Urėdus musū Zemės parėję, už Tėwisfės Palaimą ir jū geriaus rupinti galētu. D tokiems Wyrams wyriausiose Wietose be esant, tay busent ir už tai rupinta, kad Neprietelei musū Zemę taip, kaip anūse Wargū Metūse, aptwinti ir nuwarginti ne galēsę. Tai po ana Draugyste yra ikšiol žegnoneje dirbusi, ale ji godzias, kad ji per Išmirimą senujū Draugū arba ir per kitus Priežasczius esanti imanytinay susmulkusi ir ne galinti tiek gelbeti, kiek Reikals butu. Todel ji prašo, kad daugiaus Prieštelū rastus, kurie ar i jū Draugystę istodami prie jū prisidraugawotu, arba ar jiems norš Dowanū ant Išwedimo sawo Darbo prisiustu. Kurs anai Draugystei nuraszdams apsiim, taijei menkiausę norš po wieną Dorek ant Metū uzmokėti, tas kaip jōs Draugas arba Draugšnaris rokojams. Bet ana Draugyste dabar kiek imanydama ant to kreipjas, mokslingus Saunikaiczius ant

aukštesniū Kunstū ir Fabrikės Remestū išmokindinti, kadangi šime Czese to esqš labjausey Reikals, bet mokitū Ponū musū aukštesniuse Urėduse dabar toke Stoka n'esanti. Bet Wieszpats te dūdie, kad šita Draugyste musū Zemē jū ilgiaus, jū labjaus ant žegnones butu.

Jau wəl Debesys fyl.

Apie musū Pona Ministerpresidentą von Bismark Seitungose kalbama, buk jis Pabaigoj šio Julijaus Mėnesio ketas i Francuziją keliauti ir tōs pėtiniame Krafte Mieste Bordo (rašoms Bordeaux) apsilankyti, matyti norėdams, kaip tenay kariskfosės Sziepyš budawojamos, kures musū Wieszpats Karalius tenay apsiseliobinęs. Potam jis ketas Miestelije Biarrits, Francuzijoje pale Atlantiniū Juriū gulincziame, kur įsiai jau ir pernay Rudeni nukeliawęs buwo, ant Atfigawinimo apsilankyti. Seygi musū Pons Bismarkis tikray tenay nukeliawtu, tay mums rodoš, kad prie minētujū Priežascziū dar ir kitū, Swietui šepjamū, randas, kurios ji werczia keliauti. Rasi bene jis ir todel nor i Francuziję keliauti, jeib jis galētu su Ciecoriumi Napoleonu arba su wienu bey kitu jo Ministeriū dēl šio bey to, o rasi bene ir dēl Szleswig-Holsteiniskū Dalykū Supnekėjimū laikyti. Nėsa tie Dalykai wis dar yra susidrumstę, ir ne zinoma, kaip tie ant Galo išeis. Musū Karaliaus Waldzia nor už Išgelbėjimą šitū Ercikysziū Prusū Zemē ir kiek tiek Naudapturėti, o rasi bene ant Upgynimo Wokėtijōs ant Uginijōs Wienybės ir Stiprybės, tases galiausey powisam p Prusū Karalystės priglausti. Tacziau Esterreikisfkei, kuri ant anū Ercikysziū per Pakajaus Derėjimą, su Dena padarytaji, tą paczę Teisybę yra gawę, kaip ir me tie iš Pirmo beje jau rodēs labay ant musū Puse stowē ir su mumis iš Wiēno einą, ale dabar jie wəl rodoš pries mus nori kreiptis ir pries mus newiernay elgtis. Regima, kad jie wisoktame Dalyke stojas ant Augustenburgio Pufės, ogi rodoš, kad Esterreikisfkei, jey wislab pagal jū Walę eiti galētu, jau seney Augustenburgki butu Szleswig-Holsteiniskū Ercikiu padarę. Dgi jau prasideda beweik taip išsiweisdėti, kaip kad dēl šito Dalyko tarp musū bey Esterreikisfkiū nor Susipykimas pasidaryti, dēl kurio musū Waldzia yra pradėjusi Fesztungas, ypaczey Szlezingej, o ir šep arti Esterreikiū Rubezii gulinczias, jū labjaus padrutinti, Kanulėmis apstatyti ir kas tam lygu. Yng taipojau ir Szlesingisfkei Landwėrai gaun šę Wafarą ant didesnio Manierio susieiti, bet kitū Prowincū Landwėrai to ne priwalo. Bet Pons Diews t'islaiko mums mielaji Pakaju.

Wisofia Zine.

— Iš Italijōs Miesto Neapel, kurtai buwusioj, ale Wiktor Zmanuelio paplėstoje Karalystėje Neapel wyriausis yra buwęs, pasakojama, kad tenay 13 Suniju

Dewintines be šwencziant, kuri Szwente wis kas Metą antrąjį Ketvergą po Sekminiū tropij, ir kuri prie Katilikū labay aukštoj Garbėj laikoma, su Pracesijoms per Ulyczias traukiant, ant Ulyczii su wienu Sykiu didelis Maistās pakilēs. Ne toli nū didžiausiosios wykupiskosios Baznyčios arba Dombaznyčios buvo kokie keturi Szimtai Wyrū susipulkawoję, kurie per Ulyczias traukdami hauke: „Gyma t'esie Wiera! Gyma t'esie Kristus“, Tacziau Zalnieriams prieš šitą Pulką attraukiant pagawo Maistininakai wiens šen kits ten isbėgioti. Keli jū tape sugauti, o tarp jū ir keli katilikiški Kunigai. Szitoku Budu išsirodo, kad Neapelio Zmones po Wiktor Zmanuelio Waldzia parėję wis dar ne labay nor i Pakajū dūtis, ir kad ypaczėj Kunigams tai tenay ne pamėgst, kad dabar ten Wale, ir czystaję Ewangeliją apsakyti. Tie sujudin Zmones, sakydami, buk jū Wiera ir buk pati Pono Jezaus Garbė tūmi i Priegadą pareinanti.

— Pirm Trumpo laike Szlezingės Prowincos Szutcai Mieste Szweidnits sawo Metū Szwente. Gana haudę jie susirinko ant Pasiczesnawojimo, o czionay užgėre jie Wiešpati Karaliu, ištardami: „Gyma t'esie Wiešpats Prusū Karalius Wilhelms Pirmasis aukštay! aukštay! aukštay!“ Szitą Užgėrimą nulakindino jie per zaibinijį Pustą pas Wiešpati Karaliu i Miesteli Karlsbad, ogi jiems dar taip besilinkšminant parlekę jiems taipojau per zaibinijį Pustą Atsiliepinis nū Wiešpaties Karaliaus tais Zodžis: „Aš sakau sawo Pasidėkawojimą už tą Man iš Meilės prisiustąjį Pasweikinimą. Meile išaug iš Pasitikėjimo, o Meile bey Pasitikėjimą prie Mano Zmoniū apturėti, tai Mano Pasigėrėjimas. Wilhelm.“ Tangi cze matom, kaip musū Wiešpaties Karaliaus tėwisłoji, ir sawo Zmones mylintiji, ale ir Meilės trokstantiji Szirdis dziaugias, kur nors kiek Meilės prie sawo Zmoniū radama. O tacziau šime Czėse šitōs Meilės taip menkay musū Zemej raudama, bet jū daugias N'isitikėjimo ir Priesgynystės. Aš tai Karaliaus Szirdzei šaudu.

— Klaipėdoj tape Dienose 10. 11. 12. bey 13. Juliju Prowa per Prisaikintūsus prieš Kupcziu Behrendt iš ten pat laikyta, per kurę jis galiausey tape ant aštūniū Metū Sukthuzės prasuditas bey ant Užmokejimo dwiejū Sukstancziū Doreliū Piningū. O tai todėl, kadangi jisai wieng sawo Sziejū, kuri jau labay sena ir prasta, ale prieš Iškadą per Mier brangėj ipirkta buvo, ant Kelionės i Ameriką per sawo Sziepiēs Gimmermoną, Widurij ant Turiū prakursdines ir ant Turiū Dugno nugramzdindines, geisdams tus Sukstanczius laimėti, už kurius ta Sziepiēs ipirkta buvo, ir jau gana bagots budams dar jū bagotesnis pastoti. Szitas Nugramzdinimas nusidawė wienai kitai Sziejėj pro Szali einant, kuri Zmones nū grimstanczioses Sziepiēs paėmė. Gimmermons, kursai ant Kupcziaus Behrendto Paliepimo Sziepi po Wandenimi prakirto, yra Englandte

prie Engliškujū Sudziū wislab aiskėj ir nūgrunczėj išpaskojēs, kaip cze wisšas nusidawę, ale kadangi jis tą Piktadėjystę ne ant kokiōs Englanderii Sziepiēs išprowijēs, tay Englanderėi ji ir ne korawojo, bet walną paleido. Tas dabar yra šalin, ir mislijama, kad jisai už sawo Piktadėjystę gana Piningū gawęs budams yra ant kokiōs Australijōs Salū pasidawęs. Szitōs Piktadėjystės dalywi buvo pasidawę, o ir Prisaikintujū Sude per kaltus ikrasti podraug ir tōs Sziepiēs Kapteinis Wallsdorf, kurs ant penkiū Metū Sukthuzės, bey Styriminēs (Steuermann) Bokk, kursai ant trijų Metū Sukthuzės prasuditas tape. Szitay, i kokius Zabangus Lobjū Geidawimas Zmogu ipainioj. Kupcziaus Behrendto Bagotumas ant 150 Kart Sukstant Doreliū rokojams, o jam tai dar wis ne buvo gana. Wisa ta Prowa yra labay brangi pastojusi, kadangi cze teko ir daug Liudininkū iš swetimū Zemjū perklausinėti. Sakoma, kad šitōs Promōs Kastos pasidarancziōs ant 10 Sukstancziū Drl. Per šitą Prową ano Kupcziaus Lobiš imanytinay susmulkės. Jis buvo Klaipėdōs Mieste Turgaus Ulyczioj Butą lyg koki Palocziu pasiskurdines, kuri dabar jo Pati už menką Prekę, butent už 13 Sukstancziū Doreliū yra pardawusi. Tangi kožnas Krišczionis minau tėsisaugoja nū Godo, ir gerias bus kiek wienam, sawo Szirdi nū šitōs Zemės Pageidimū ir nū neteisiōjo Mammono nukreipti ir to jėškoti, kas aukštay yra. Nėsa kur musū Škarbas, cze ir musū Szirdis.

— Dienose nū 9 tojo iki 13 tojo Julijaus tape Weluwoj Arkliū Turgus laikytas. Rokojama, kad cze kokie 9 Sukstanczei Arkliū ant Turgaus parėję, o didžiausioji Dalis tujū ir Pirkejū radusi, tacziau Prekė buwusi menkoka, kadangi daug daugias Pardūdancziū ne kaip Perkancziū buvo ant Turgaus atsiradę. Mebutu kaip butu, Weluwoš Arkliū Turgus wis rokojams didžiausis už wisus kitus Arkliū Turgus wisoj Prusijoj kaip ir Bokėttoj.

— Iš Szweiceriškojo Miesto Genf pasakoj Geitungos sekanti trudnā Nusidawimą. Garinis Katiks Gimwerū (Puczkū) bey Masyniū Fabrikės wieno Pono, kursai Wardu Pakys, yra plyšęs, o Puse wisos anōs Fabrikės Trobōs gul sugruwusi. Tū Wyrū, kurie Ady-noje tōs Nepalaimōs tenay dirbo, yra trys užmušti, keli labay sunkėj subėdawoti, o dar daugias taip suzeisti, kad jie ilgoką Czėsą dirbti ne be galės. Macis šito Plyšimo buvo toke didele, kad Murū Stukei iš wieno Trobōs Szono ant antrojo liekdami, to Murus perdaužę, jog dabar ir antrojo Szono Muruse wisur giliū Plyšii ir Trukiū rodos. Garinis Katiks patšai tape kokiū du Szimtu Žingsniū roli palakintas, ogi ir Stogai bey Langai Butū, cze aplinkuy, kaczeny imanytinay toli, stowincziujū, didėj paiskladiti. Labay geray, kad daugiasieji tū Szimtu Darbininkū, Fabrikėji dirbancziujū, jau pirm paties Plyšimo toj Troboj toki Drebejimą, lyg Zemei padrebant, pajusdami laukan išpōkti

paspėjo, ir tikt tie išsigauti ne galėjo, kurie giliau sėy Apaczioj arba ir prie pat Katilo Darbo turėjo. Zmones Sugruwimus šalin ruimoti pradėję mislijo, kad jie po taiseis dar daugiaus Lawonū vase.

— Karaliaus Waldziai, kaip žinote, ir ši Met ne galima buvo, dėl Karalystės Gaspadoriškojo Rokundo su Karalystės Deputiertais i Sutarimą pareiti, kadangi Deputiertbutis iš Neprietelystės prieš Karaliaus Ministerius labay daug reikalingiausiuju Piningū užgryne, taipo, jog Ponbutis išpažindams, kad pagal tą Rokundą ne galima esant, Žemę waldyti, tą atmesti turėjo. Todėley dabar turėjo Ministerije kita Karalystės Rokundą šiam Metui iš Naujo padaryti, ogi Wiešpats Karalius yra tą sawo Wardu patwirtinęs, ir kaip Karališką Paliepinimą išleisdinęs, taipo, jog pagal tą ši Met wisas Piningū Srinkimas ir Išleidimas tur nusidūti. Bet Zyczka, kuri ant Patwirtinimo ir geresnio Štaisimo Sziepjū Zbėgio prie Miesto Ryl bey ant jų didesnio Padaugsinimo musū kariskujū Sziepjū reikalinga buvo, o ir dar yra, ne bus užimta, kadangi, kaip rodoš, Ministerije tą be Deputiertū Pritarimo tikt ne nor užimti. Bet kad taipo musū kariskam Žaginiui menkam pasiliekanant musū Tėwiske i Iškadą pareis, kas to bus kaltas?

— Klaipėdoj buvo 8 taji Juliju Szutė Bute Daugums Wolmonū ir kitū Wyrū susirinkęs, kuriems iš Berlyno pargryžusių du Deputiertu Klaipėdōs bey Szilo-Karcziamōs Kreisū, Aptekorius Zacher bey buwėsis Landrots Schlick, Weiskmą Deputiertbuczio, kaip ir jų pacziū tame išpasakojo, o Susirinkusieji tūmi ir taip pakajingi buvo, kad jie susitarę, sekanti Štatarimą dawe: Sziczion Susirinkusieji išpažysta, 1) kad demokratiškioji (arba walnay dumojantiji) didziausioji Daugybe Deputiertū Bute wisame sawo Pasilaikime per wisą šio Meto Susirinkimo Gzėšą Tėwiskei labay naudinga buwusi ir Dekawonę pelniusi; bey kad Deputiertbuczio Presidents per sawo garbingą ir drasu Užtarimą Garbę to Buto ant wisū Pusiu išlaikęs esās; — 2) kad Deputiertai Klaipėdōs bey Szilokarcziamōs Kreisū per wisą Gzėšą sawo Pawadinimo Darbo powisam pagal Išpažinimą ir Dumą sawo Škhrėjū darę ir Sutarime su jeis stowėję; — 3) kad tai Pareiga kožno Škirejo esanti, toje Kowoje (prieš ką?) wiernay, o kur reik ir su Apieromis ištriwoti." — Tai yra anū susirinkusiuju Klaipėdiškiū Štatarimas. Ale norint ir ans Klaipėdiškis Surinkims toktai ištareš, tay mes tacziau ne galim wieriti, kad tas wisas Weiskimas musū Deputiertū Buto Tėwiskei ant Gero buwės. Ale tacziau ką darysim? Sunku, prieš Wėją pusti ir prieš Srowę plaukti. Kurs ne tūm pacziū Balsu šaukia, kaip didziausioji Daugybe, tas ar pails, ar netikės. Ale Diėwui dėkun, mes turim aiskū Diėwo Žodi, kurs tiesiog ir aiskėy mokin, Wvriaušybei paklusnus buti, ir ger tam, kurs šitą Zwaigždę

pasėka musū dabarnykščioje Nakties Lamsoje; tas ne klaidzios.

Dowanos.

Manėspi atsiunte:

2) Pons Kunigs Sylla iš Kintū ant Ewang. Pasiunt. 33 Drl., kurie per Pasiuntinystės Metū Szwentę ši Met Sekminiū treczėję Szwentę Kintūse Ranktur laikant susidejo.

3) Pons Kunigs Hixigrath iš Kalinkū: ant Ewang. Pasiunt. nū R. H. iš R. bey E. S. iš R. po 1 Drl. — H. B. iš R. 25 Sgr. — R. B. iš E., D. E. iš W., F. R. iš W. po 15 Sgr. — M. N. iš G. 10 Sgr., A. D. iš E. 5 Sgr. — Ant Neregincziujū Buto nū J. M. iš E. 15 Sgr., J. G. iš A. 10 Sgr., R. K. iš R. 5 Sgr. — ant musū Epitolės nū F. B. iš W. 10 Sgr. — ant Mielafird Wigobuczio nū D. P. iš P. 1 Drl., F. B. iš W. 5 Sgr. — tai iš Wiso 1 Drl. 5 Sgr.

4) Pons Kunigs Reiff iš Kaukenū ant Ewang. Pasiunt. 4 Drl. 25 Sgr.

Uspakimas ir Utsiprasimas.

Rasėjas ir Išsiuntejas šitū Laiskū tur ant keliū Redeliū i Szlėzingę iškeliauti. Kadangi jam šalin esant Niekš jo Wietoj Keleimi išrašyti ne gal, tay jis tur wislab, kas tam Tarpe i Keleimi istatytina yra, gataway parašyta Namiej palikti. Ale todėl jis sawo Prietelius ir meldzia, jam minau ne padymiti, kad šime Gzėšė Keleimis šwiežiausiases Žines, jey kas Swiete ir ko labay minėtino nusidūtu, ne tūjau parneš. Tases bus jums parleistos, kaip weil jis bus iš sawo Kelionės pargryžęs. Ogi ir ne padymikite, jey jam ant Kelionės esant koks Žodis jums per Keleimi ne geray išdrukwotas pareitu. Rods šiczion jam labay meilingas Prietelis prisišule, kas Drukorijoj sustatyta, peržiūrėti ir pertaisyti; ale tacziau tai wis sunkus Darbas, kas kito su didziū Pasiskubinimu rasyta, Drukoje peržiūrėti. Bet Wiešpats te lyd manę sawo Upgynimu ir te pargrazin manę iš mano Kelionės sweiką ir linksmą maloningay.

Kursatis.

Preke Karaliaucziuje 1. Augusta.

Kwieczei 62—64 Sgr., Rugei 47—50 Sgr., Miezėi did. — Sgr., maž 36—48 Sgr., Awizos 20—38 Sgr., Žirnei, rain 60—95 Sgr., balt 40—65 Sgr., Koputės 32—35 Sgr., Szienis 22—27 Sgr. už Cent., Szaudai 15—16 Sgr. už Cent., Swieštas 9—10 Sgr. už Sw., Klaupei 5½ Sgr.